

[Anne Grete Holmsgård]

mange andre spændende fra DGU over OOA til borgergruppen på Mors og mange andre i detaljer og på ganske glimrende vis har påvist alle de problemer, der ligger i elværkernes salthorstundersøgelser. Det har de gjort så salmhørende, at vi overhovedet ikke kan konkurrere med det. Derfor er der ikke grund til at sige andet, end at de har gjort det arbejde, de har gjort det sagligt, og de har gjort det godt, men de har altså ikke formået at få miljøministeren til at lytte til, hvad de har sagt.

Når man læser redegørelsen, kan man oven i købet se, at miljøministeren ikke har villet gå så langt, at han har villet lytte til, hvad miljøstyrelsen har sagt, selv om de tre redegørelser, miljøministeren er kommet med, er yderst kritisable på mange områder.

Hvis man ser på konklusionerne, ser man, at der står, hvis vi nu tager deponeringen, to ting, som jeg synes er specielt væsentlige. Den ene er, at man ikke kan tilslutte sig elværkernes konklusion om, at det ved undersøgelserne er dokumenteret, at højradioaktivt affald på betryggende vis kan deponeres i danske salthorste. Den anden er, at man ikke vil udelukke, at det kan dokumenteres, at deponering kan finde sted på betryggende vis engang i fremtiden.

Derfra og til at konkludere det, miljøministeren gør, er der faktisk et ganske pænt stykke. Det, han gør, er, at han går skridtet videre og siger, at det efter hans opfattelse er sandsynliggjort, at der kan foretages deponering af højradioaktivt affald på betryggende vis i danske salthorste. Jeg har lyst til at spørge: hvorfor er det sandsynligt? Hvad er det, der får miljøministeren til at mene, at det er sandsynligt? Det kan afgjort ikke læses ud af den kritik, der er blevet rejst. Jeg mener heller ikke, at det kan læses ud af de redegørelser, vi har fået fra miljøstyrelsen.

Derfor kan jeg ikke se det som andet end den konklusion, at man er villig til at tage de risici, der er forbundet med at holde fast ved a-kraft som en del af energiplanlægningen. Det mener jeg er virkelig uhyggeligt, og jeg mener også, at det er en usaglig måde at gøre det på, en udemokratisk måde.

Det har hele tiden været fremstillet på den måde, at man ikke ville forsøge at gennemføre en beslutning om a-kraft, før der var sikkerhed for i hvert tilfælde affaldsdeponering og tilstrækkelig sikkerhed omkring de enkelte

a-kraftværker. Ikke desto mindre kommer ministeren nu med den konklusion, at det ikke er nødvendigt med yderligere undersøgelser; man kan faktisk godt tage stilling på det foreliggende grundlag. Det skyldes jo ikke, at ministeren ikke ved, at der er problemer. Det ved han udmærket. Han kender selvfølgelig den kritik, der er blevet rejst, og det forekommer mig ret underligt, at man vil give DGU mundkurv på og begrænse, hvad de må sige udadtil, hvis det netop ikke er, fordi man godt er klar over, at der er problemer. Jeg ved så ikke, om det er ministeren personlig, der har givet DGU den mundkurv på, om det er miljøstyrelsens ledelse, om det er statsministeren, eller hvem det er. Jeg går heller ikke ud fra, at jeg kan få et klart svar på det, hvis jeg spørger, men jeg vil da prøve, for jeg synes egentlig, det er ret interessant at få at vide, hvem det er, der har fortalt DGU, at de ikke skulle tale for meget om dette her udadtil, før debatten var overstået. Jeg mener, det er et ret så groft indgreb i, hvad medlemmerne i en styrelse har mulighed for at sige udadtil, så det ville være interessant at få det oplyst. Men det forrykker selvfølgelig ikke konklusionen.

Det indlæg, som jeg synes har været mest interessant her i dag – med respekt for, hvad andre folk i øvrigt har sagt – er naturligvis socialdemokratiets indlæg. Det, vi alle sammen, i hvert tilfælde i SF og VS, sad og ventede på, var, hvad socialdemokratiet egentlig ville sige, og jeg prøvede at høre godt efter. Jeg synes egentlig, det var et meget udmærket indlæg, specielt fordi der i de fem punkter, der blev ridset op til sidst, var to punkter, jeg godt kunne lide. Det ene var det punkt, der handlede om, at socialdemokratiet heller ikke mente, at der var tilstrækkelig sikkerhed omkring deponeringen og omkring a-kraftværkerne i det hele taget. Det andet var det punkt, der handlede om, at a-kraft ikke er aktuel på nuværende tidspunkt, og at det, det gælder om, er at bruge de andre eksisterende energikilder. Det er vist nogenlunde så langt, som man kan forvente at en socialdemokratisk ordfører vil gå inden kongressen til september 1984. Til gengæld er den kongres jo heller ikke overstået, og der er et godt stykke tid til den endnu, og det, at hr. Erik Holst står her og lægger en på mange måder rimeligt fornuftig linje frem, er jo ikke ensbetydende med, at den socialdemo-